

DANSURILE POLOVȚIENE

Ludwig van Beethoven:

Uvertura „Coriolan”, op. 62

(aprox. 8')

Wolfgang Amadeus Mozart:

Concertul nr. 3 în Sol major pentru vioară și orchestră, K. 216

(aprox. 25')

- *Allegro*

- *Adagio*

- *Rondeau: Allegro*

Piotr Ilici Ceaikovski:

Vals din opera „Evgheni Oneghin”

(aprox. 7')

Nikolai Rimski-Korsakov:

Poloneză din opera „Noapte de Crăciun” pentru cor și orchestră

(aprox. 6')

Alexander Borodin:

Dansurile polovțiene din opera ”Cneazul Igor”

pentru cor și orchestră

(aprox. 14')

IOSIF ION PRUNNER

DIRIJOR

ANTONIO-NICHOLAS PICULEAȚĂ

VIOARĂ

ORCHESTRA SIMFONICĂ ȘI CORALA ACADEMICĂ
ALE FILARMONICII “OLTEȚIA”

MIHAIL ȘTEFĂNESCU

DIRIJOR COR

IOSIF ION PRUNNER

Iosif Ion Prunner, dirijor și director al corului Filarmonicii George Enescu, s-a născut la București, într-o familie de muzicieni cu adânci rădăcini culturale. De-a lungul carierei, a fost apreciat de renumitul pianist și dirijor Daniel Barenboim pentru activitatea sa în cadrul Festivalului Internațional George Enescu.

După absolvire, a devenit membru al orchestrei Filarmonicii „George Enescu”. În 1991 a înființat Fundația și Orchestra de Cameră „Constantin Silvestri”, iar în 1996 a fost directorul Concursului Internațional de Dirijat cu același nume. În 1997, maestrul Cristian Mandeal i-a încredințat funcția de dirijor al Corului Filarmonicii, fiind totodată solicitat să dirijeze concertele Orchestrelor Simfonice și Camerale ale Filarmonicii. Din 1997 conduce, totodată, și orchestra semi profesională de medici din București, având ca model orchestral Filarmonica „George Enescu”.

A susținut concerte în renumite centre muzicale din Europa (Germania, Spania, Franța, Italia, Rusia, Grecia, Ungaria, Elveția, Bulgaria) și Asia (Japonia, Coreea de Sud) și a participat la festivaluri de prestigiu din România, Cehoslovacia și Italia. A colaborat cu prestigioase personalități ale muzicii precum Daniel Barenboim, Kirill Petrenko, Vasily Petrenko, Zubin Mehta, Paavo Järvi, Vladimir Jurowski, Kristjan Järvi, Sergiu Comissiona, Lawrence Craig, Michel Plasson, Krzysztof Penderecki, Ion Marin, Adrian Eröd, Neil Stuart, Tatiana Serjan, Dolora Zajick, Carlo Colombara și cu orchestre distinse precum Orchestra Filarmonică din Berlin, Orchestra Națională a Franței, Orchestra Filarmonică din München, Orchestra Filarmonicii „Arturo Toscanini”, Orchestra Festivalului de la Varșovia, Orchestra Philharmonia din Londra, Orchestra Națională a Cataloniei, Orchestra Filarmonicii „Janáček” din

Ostrava și Orchestra Națională Capitoles din Toulouse.

Iosif Ion Prunner este președintele Fundației „Constantin Silvestri” din România și vicepreședinte al Asociației „Constantin Silvestri” din Berlin.

Pentru cariera sa desfășurată la un nivel artistic de înaltă ținută a primit numeroase distincții, printre care și Ordinul Meritul Cultural în grad de Cavaler.

ANTONIO-NICHOLAS PICULEAȚĂ

Ambasadorul Culturii în România, Antonio Piculeață s-a născut la New York, pe 8 februarie 2007, într-o familie de muzicieni renumiți în genurile clasic și tradițional românesc. Ambii bunici, Aurel Piculeață și Ionel Puia, au fost „reprezentanți de „formare clasică”.cu extindere către genul muzicii tradiționale.

Antonio a început să studieze vioara la vârsta de șase ani, îndrumat de către părinții săi. Mama sa, Loredana Piculeață, este profesor la Școala de Muzică „Dinu Lipatti” din București, și tatăl, Relu Piculeață, este absolvent al Academiei de Muzică din București. Talentul său muzical s-a manifestat încă de la o vârstă fragedă, susținând primul său concert ca solist cu Orchestra Medicilor, dirijată de Iosif Ion Prunner, în Sala Ateneului Român, la vârsta de 9 ani.

În anul următor a fost invitat să interpreteze Concertul nr. 3 pentru vioară de Mozart cu Orchestra Filarmonicii „Oltenia” din Craiova, sub bagheta lui Mădălin Voicu. În 2019 îl întâlnește pe Roman Kim, care manifestă un interes imediat pentru talentul său muzical și îl îndrumă către secretele speciale ale tehnicii viorii.

La vârsta de 12 ani, Antonio a urmat lecții private la celebra Juilliard School of Music cu Li Lin și asistentul său, Kenneth Renshaw, urmate de câteva studii aprofundate cu profesorul rus Viktor Basis, la Școala de muzică Lucy Moses din New York. În anul următor, la începutul pandemiei de Covid-19, Antonio participă la cursuri și proiecte importante (online), inclusiv The Nicola Benedetti (Global Violin Sessions), pentru a colabora cu violoniști precum Nicola Benedetti, Geza Hosszu-Legocky, Nemanja Radulovic, Tessa Lark, unde este descoperit de violonistul nominalizat la Grammy, Geza Hosszu-Legocky, „aka” Gezalius, care l-a „adoptat” artistic și l-a

introdus în lumea muzicii de cameră, inclusiv în secretele sunetului viorii (perioada de aur).

În prezent Antonio studiază cu Dora Schwarzbarg la Viena. Este câștigătorul premiului special și premiului întâi al concursului Remember Enescu. De asemenea este și câștigătorul premiului special și premiului întâi la Olimpiada Națională de Muzică. A fost și finalist al concursului „Chieti Classica” din Italia.

Antonio a fost primul violonist care a cântat în Aula Academiei Române din București și a avut numeroase concerte susținute pe scena Ateneului Roman, Opera Națională Română din București, Filarmonicile din Craiova, Ploiești, Brașov, Sibiu, Timișoara, precum și concerte la Viena, Bruxelles, Berlin și New York. Antonio are dublă cetățenie româno-americană și locuiește cu părinții săi în București. Cântă pe o vioară Antonio Stradivari din 1716.

MIHAIL ȘTEFĂNESCU

Dirijor de orchestră și de cor, Mihail Ștefănescu s-a născut la Craiova, într-o familie de muzicieni. Se dedică cu pasiune studiului artei sunetelor și, după absolvirea Liceului de Muzică din orașul natal, își desăvârșește studiile în cadrul Academiei de Muzică “Ciprian Porumbescu” din București (promoția 1980), unde i-a avut ca profesori pe Dumitru Botez și Constantin Bugeanu (dirijat de cor și de orchestră), Petre Crăciun (dirijat cor academic), Ion Dumitrescu și Dan Buciu (armonie), Petre Brâncuși și Vasile Iliuț (istoria muzicii), Dinu Ciocan (contrapunct). Din 1980, ocupă postul de profesor titular la catedra de pian de la Liceul de Artă din Râmnicu Vâlcea. Se afirmă pe scena vâlceană, națională și internațională, făcându-se remarcat în special alături de Corala “Euphonia”, pe care a înființat-o în anul 1981 și cu care a câștigat numeroase distincții la festivaluri și concursuri naționale și internaționale.

Dirijorul Mihail Ștefănescu abordează cu dezinvoltură un vast repertoriu simfonic, de la compozitorii clasici la autori contemporani: integrala simfoniilor și concertelor de Beethoven; simfonii de Haydn, Mozart, Dvořák, Ceaikovski, Schubert, Gershwin, Bartók, Bernstein, Enescu, I. Dumitrescu; concerte instrumentale: Vivaldi, Telemann, Bach, Händel, Haydn, Mozart, Beethoven, Rahmaninov, Grieg, Liszt, Chopin, Schumann, Saint-Saëns, Șostakovici ș. a. Repertoriul pe care îl pune în valoare este completat de lucrări vocal-simfonice de anvergură: Mozart - Requiem, “Missa Brevis”, Regina Coeli, Misa în Do minor; Fauré - Requiem; Verdi - Requiem; Patru piese sacre; Händel - Oratoriul “Messiah”; Salieri - Requiem, Te Deum; Cherubini - Requiem; Rossini - Stabat Mater; G. B. Pergolesi - Stabat Mater; Bruckner - Misa nr. 1 și Misa nr. 2, Te Deum; Vivaldi - Gloria,

Credo; Brahms - Ein deutsches Requiem; Dvořák - Requiem; P. Constantinescu - Oratoriul bizantin de Crăciun; C. Orff - Cantata profană “Carmina Burana”; A. Buselato - Requiem for the President etc. A întreprins turnee de concerte în Franța, Italia, Spania, Austria, Belgia, Elveția, Ungaria, Bulgaria, Coreea de Sud etc. Ca o recunoaștere a prestigiului artistic de care se bucură în străinătate, este invitat în comisiile de jurizare ale unor competiții de profil: Concorso Internazionale “Franz Schubert” - Tagliolo Monferrato și Ovada, Concorso Internazionale di Interpretazione Musicale “Città di Ovada”, Concorso Internazionale “Città di Barletta”, Concorso Internazionale A. M. A. Calabria - Lamezia Terme, Concorso Internazionale “Provincia di Caltanissetta” - Sicilia.

În anul 1995, Mihail Ștefănescu s-a alăturat reprezentanților administrației publice din municipiul Râmnicu Vâlcea susținând, alături de aceștia, înființarea Filarmonicii de Stat “Ion Dumitrescu”, al cărei manager a fost până în anul 2017.

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)

Uvertura Coriolan, op. 62 datează din 1807; realizarea acesteia nu a fost inspirată de tragedia omonimă a lui Shakespeare, ci se datorează în mare măsură respectului și prieteniei pe care Beethoven le nutrea față de scriitorul vienez Heinrich Joseph Collin.

Impresionat de subiectul nobil al uneia dintre piesele sale, compozitorul i-a dedicat uvertura în semn de omagiu.

Subiectul tratează un moment din tumultuoasa istorie a Romei antice. "Nedreptățitul luptător Coriolan, deși contribuise la marea glorie a Imperiului, fusese răsplătit cu exilul. El hotărăște să se alăture dușmanului și, în fruntea unei armate uriașe, pornește asaltul împotriva Romei și a tribunilor ei. Neoprit în loc de nici unul dintre emisarii trimiși, el se va înduioșa și va renunța la planul său de răzbunare numai la rugile mamei și ale soției sale, salvând astfel vieți omenești și frumusețile marelui oraș".

Fără îndoială că similitudinea situațiilor - dezastrul ce amenința Roma cu cinci sute de ani înainte de Cristos și teroarea exercitată de trupele napoleoniene - l-a motivat pe Beethoven, acesta zugrăvind în pagini muzicale de mare profunzime neliniștea ce precede amenințarea și bucuria declanșată de încheierea păcii. Forma de sonată în care este scrisă lucrarea se mulează ideal pe

traseul ideatic al dramei, cele două teme reliefând, pe de o parte, hotărârea lui Coriolan de a-și impune dreptatea și, pe de altă parte, dragostea și umanitatea celor care-l conving să renunțe.

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756 - 1791)

Mozart a studiat de la o vârstă fragedă vioara, fiind îndrumat de tatăl său Leopold, unul dintre cei mai străluciți pedagogi ai vremii. Acesta, cunoscându-i calitățile deosebite, îl aprecia drept un excelent interpret: „Nici nu-ți poți da seama tu însuși cât de bine cânti la vioară. Dacă ai pune mai mult sentiment și spirit în interpretare, ai putea ușor deveni primul violonist al Europei“.

Mozart a compus pentru vioară sonate, variațiuni, rondo-uri, precum și alte șapte concerte. Cinci dintre acestea au fost scrise într-un singur an (1775) la Salzburg, printre ele figurând și Concertul în Sol major, K. 216.

Admirabilul opus a fost creat într-o singură zi (12 septembrie 1775) reliefând încă o dată puterea geniului mozartian.

Lucrarea păstrează cadrul arhitectonic tripartit, apropiindu-se în unele momente de factura sonatei de tip francez. Distribuția orchestrală rămâne modestă din punct de vedere cantitativ (două flaute, două oboae, doi corni și grupul corzilor), instrumentele fiind însă interesant utilizate, atât ca fond sonor, cât și în posturi cvasi-solistice. Concertul se caracterizează prin eleganța și naturațea comunicării, limpezimea ideilor exprimate și subtilele transformări ale planului dramaturgic.

Prima parte (Allegro) prezintă un material tematic bogat, din care se disting două idei muzicale luminoase, corespunzătoare desfășurării de sonată.

Partea secundă (Adagio) a rămas cunoscută ca fiind una din paginile celebre din literatura violonistică; ea se bazează pe o temă nostalgică, intonată de instrumentul solist.

Finalul (Allegro) este un rondo exuberant, îmbogățit în multe momente cu elemente variaționale. Atmosfera strălucitoare este întreruptă o singură dată de apariția unui episod lent, mișcarea fiind dominată de tonurile optimiste ale temei-refren.

PIOTR ILICI CEAIKOVSKI (1840 - 1893)

Ceaikovski a finalizat opera „Evgheni Oneghin” în februarie 1878, însă preocuparea obsesivă pentru realizarea acestei lucrări l-a marcat pe compozitor încă din luna mai a anului precedent. Din cauza tensiunilor din ce în ce mai amplificate în familie (eșecul căsătoriei ce s-a concretizat în despărțirea definitivă de soție), definitivarea lucrării a întârziat, în pofida faptului că autorul își dorea enorm să fie reprezentată scenic cât mai curând. „Compozitorul înțelegea foarte bine că această operă se deosebește, prin genul ei, de operele care se reprezentau pe atunci pe scenele teatrelor muzicale. Tematica intimă, lipsită de orice efecte exterioare, era neobișnuită pentru publicul de teatru care dădea tonul. Încă înainte de prima montare a operei „Evgheni Oneghin”, Ceaikovski a fost nevoit să suporte și să combată învinuirile privind pretinsul „caracter nescenic” al subiectului și lipsa de acțiune în noua lui operă.” (A. Alšvang)

Opera este constituită sub forma unui lung poem narativ, puternic influențat de viziunea estetică a lui Byron, de o profundă esență romantică, valorificând celebrul text al lui Pușkin, considerat capodoperă a creației scriitorului romantic rus. Personajul Oneghin reprezintă o sinteză psihologică absolută a tipologiei aristocratului rus, așa cum se individualiza aceasta în mediul social din prima jumătate a secolului al XIX-lea. Inteligent și abil, Oneghin se bucură din plin de succes într-o lume măcinată de intense conflicte relaționale ce divizau clasa aristocrației ruse, trăsătura de personalitate fundamentală a personajului fiind

superficialitatea - exprimată magistral de Turgheniev prin expresia „lišnâi celovek” („om ușuratic, superfluu”). Plictiseala ajunge să-i guverneze acestui personaj existența, determinându-i astfel coordonatele comportamentale și, tot ca expresie a blazării,

Oneghin începe să flirteze cu Olga (la o petrecere), fără să prevadă consecințele fatale ale acestui gest.

Lensky, pe care Oneghin îl va ucide în duel, simbolizează tipul psihologic al artistului idealist (poetul, în cazul de față, deși nu unul strălucit), ce și-a perfecționat educația în Germania (considerată ca spațiu al culturii depline și al supremației cunoașterii). Impulsurile sale nestăvilite de entuziasm și inocența cu care se implică în relația (inițial) de prietenie cu Oneghin vor influența dramatic percepția celui din urmă, acesta fiind ros de invidie, conștientizându-și, parcă, și mai dramatic, propriile limite și „inutilitatea” ființei. Ceea ce va distruge definitiv relația dintre cei doi rezidă în prejudecățile epocii și în rigiditatea mentalității societății aristocrate ruse în ceea ce privește „necesitatea” respectării radicale a convențiilor rivalilor pe parcursul duelului: nici unul dintre cei implicați nu avea voie să se

retragă, fiind obligat să „lupte” până la eliminarea definitivă a adversarului. Ca ironie a sortii, însuși Pușkin avea să moară într-un asemenea duel.

Familia Larin întrușipează, de altfel, condiția așa-zisilor „dvorianstvo” („micii moșieri din zona rurală” - proprietarii „sufletelor țărănilor”, așa cum au fost satirizați aceștia în memorabilul roman al lui Gogol, *Suflete moarte*), tânjind să se integreze în saloanele nobilimii moscovite și din Sankt Petersburg, unde excela „inteligenția” spiritului slav (identificată, aici, cu personajele Oneghin și Lenski).

„Tabloul al șaselea – un vals la Petersburg – este luat din punct de vedere al subiectului din capitolul VIII al romanului „Evgheeni Oneghin”. Răsună solemn și măreț poloneza – una din cele mai bune creații ale lui Ceaikovski.” (A. Alșvang)

NIKOLAI ANDREIEVICI RIMSKI-KORSAKOV (1844 - 1908)

„Noapte de Crăciun” (1894–95) de Rimski-Korsakov este o operă în patru acte bazată pe o povestire de Nikolai Gogol, adesea interpretată ca o suită orchestrală (compilată în 1904). Subintitulată „O colindă care prinde viață”, aceasta îmbină folclorul slav, magia păgână și comedia - inclusiv o vrăjitoare care fură luna și un fierar care îl capturează pe diavol. Muzica este luxuriantă, cinematografică. Opera a avut premiera la Teatrul Mariinsky în 1895. Suita extrasă din operă, adesea interpretată, include Poloneza, care înfățișează un dans grandios la palatul imperial.

ALEXANDER PORFIRIEVICI BORODIN (1833 - 1887)

Lucrare singulară în creația compozitorului, opera în patru acte *Cneazul Igor* a fost creată în perioada 1869-1887, fiind apoi completată și reorchestrată de Glazunov și Rimski-Korsakov. Pornind de la scenariul

sugerat de V. V. Stasov, efectuând apoi investigații și studii istorice, Borodin și-a alcătuit libretul conturând o operă monumentală, de factură eroico-epică, cu o acțiune de mare amploare, cu personaje de

diferite caractere ale căror pasiuni și drame se desfășoară sub diferite aspecte pe pământul Rusiei și în lumea Orientului. “În anul 1185, un grup de cnezi, în fruntea cărora se afla Igor din Novgorod, pornesc să înfrunte oastea polovțiană (nomazi turci) care a năvălit prădând pământurile ruse. Dar oastea lui Igor este înfrântă și cneazul (împreună cu fiul său Vladimir) este luat prizonier de către hanul polovțian Konceak, vechi prieten și tovarăș de lupte al lui Igor.

Ospitalier și mărinimos, Konceak dorește să-l recâștige pe Igor, oferindu-i libertatea în schimbul promisiunii de a nu mai lupta

împotriva polovțienilor. Refuzând, Igor reușește să fugă, dar Konceakovna, fiica hanului, îndrăgostită de Vladimir care dorea să-și urmeze tatăl, în disperare dă alarma. Igor scapă, dar Vladimir este reținut. Înțeleghător, Konceak îl pune în libertate, dându-i-o de soție pe fiica sa. În aclamațiile mulțimii, Igor se întoarce în cetatea Putivl, unde îl așteaptă Iaroslavna, aducând pacea și liniștea în țară.”

Dansurile polovțiene pentru cor și orchestră se bazează pe o serie de teme autentice fino-ugrice extrase din culegerile de vechi cântece populare orientale ale marelui folclorist rus Maiakov și ale etnografului maghiar Paul Hunfalvy. Lucrarea cuprinde patru mișcări diferite, corespunzătoare scenelor coregrafice, legate într-un tot simfonic cuceritor prin dinamismul și pitorescul său.

O scurtă introducere (Andantino) prezintă cele două teme principale care guvernează întregul parcurs simfonic. Prima mișcare (Allegro vivo), simbolizând dansul bărbaților, evidențiază o nouă temă, rolul de contramelodie jucându-l motivul principal prezentat în introducere. A doua mișcare (Allegro) propune o melodie în caracter de mazurcă, cu un acompaniament realizat pe trasee cromatice.

Mișcarea a treia (Presto), în stilul unei tarantelle, este construită în formă tripartită, cu o temă inedită în secțiunile extreme, în partea mediană apărând tema secundară prezentată în introducere. Ultima mișcare (Allegro con spirito) se constituie într-un moment concludiv, fiind rememorate și îmbinate tema primei mișcări și motivul prefigurat în introducere.

English

IOSIF ION PRUNNER

Iosif Ion Prunner, conductor and director of the Choir of the George Enescu Philharmonic, was born in Bucharest into a family of musicians with deep cultural roots. Throughout his career, he was praised by the renowned pianist and conductor Daniel Barenboim for his work within the George Enescu International Festival.

After graduating, he became a member of the orchestra of the George Enescu Philharmonic. In 1991, he founded the Constantin

Silvestri Foundation and the Constantin Silvestri Chamber Orchestra, and in 1996 he served as director of the International Conducting Competition bearing the same name. In 1997, Maestro Cristian Mandeal appointed him conductor of the Philharmonic Choir, while he was also invited to conduct the Philharmonic's Symphony and Chamber Orchestras. Since 1997, he has also conducted the semi-professional orchestra of doctors in Bucharest, modeled on the

George Enescu Philharmonic.

He has performed in renowned musical centers across Europe (Germany, Spain, France, Italy, Russia, Greece, Hungary, Switzerland, Bulgaria) and Asia (Japan, South Korea) and has participated in prestigious festivals in Romania, Czechoslovakia, and Italy. He has collaborated with distinguished musical figures such as Daniel Barenboim, Kirill Petrenko, Vasily Petrenko, Zubin Mehta, Paavo Järvi, Vladimir Jurowski, Kristjan Järvi, Sergiu Comissiona, Lawrence Craig, Michel Plasson, Krzysztof Penderecki, Ion Marin, Adrian Eröd, Neil Stuart, Tatiana Serjan, Dolora Zajick, and Carlo Colombara, as well as with leading orchestras including the Berlin

ANTONIO-NICHOLAS PICULEAȚĂ

Ambassador of Culture in Romania, Antonio Piculeață was born in New York City on February 8, 2007, into a family of renowned musicians in both classical and traditional Romanian genres. Both of his grandfathers, Aurel Piculeață and Ionel Puia, were classically trained musicians who also extended their work into traditional music.

Antonio began studying the violin at the age of six under the guidance of his parents. His mother, Loredana Piculeață, is a teacher at the Dinu Lipatti Music School in Bucharest, and his father, Relu Piculeață, is a graduate of the National University of Music Bucharest. His musical talent became evident at an early age, and at just nine years old he performed his first solo concert with the Doctors' Orchestra, conducted by Iosif Ion Prunner, at the Romanian Athenaeum.

The following year, he was invited to perform Mozart's Violin Concerto No. 3 with the Oltenia Philharmonic under the baton of Mădălin Voicu. In 2019, he met Roman Kim, who immediately recognized his musical talent and guided him in the special secrets of violin technique.

At the age of 12, Antonio took private lessons at the renowned Juilliard School with Li Lin and his assistant Kenneth Renshaw, followed by advanced studies with the Russian professor Viktor Basis at the Lucy Moses School. The following year, at the beginning of the COVID-19 pandemic, Antonio participated in important online courses and projects, including the Nicola

Philharmonic, Orchestre National de France, Munich Philharmonic, Filarmonica Arturo Toscanini, Warsaw Festival Orchestra, Philharmonia Orchestra, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Janáček Philharmonic Orchestra, and Orchestre National du Capitole de Toulouse.

Iosif Ion Prunner is President of the Constantin Silvestri Foundation in Romania and Vice President of the "Constantin Silvestri" Association in Berlin.

For his career carried out at a high artistic level, he has received numerous distinctions, including the Order of Cultural Merit in the rank of Knight.

Benedetti Global Violin Sessions, collaborating with violinists such as Nicola Benedetti, Géza Hosszu-Legocky, Nemanja Radulović, and Tessa Lark. He was discovered by Grammy-nominated violinist Géza Hosszu-Legocky, also known as "Gezalius," who artistically "adopted" him and introduced him to the world of chamber music, including the secrets of the violin's golden-age sound.

Antonio currently studies with Dora Schwarzberg in Vienna. He is the winner of the Special Prize and First Prize at the Remember Enescu Competition, as well as Special Prize and First Prize at the National Music Olympiad. He was also a finalist of the "Chieti Classica" competition in Italy.

Antonio was the first violinist to perform in the hall of the Romanian Academy and has given numerous concerts on the stage of the Romanian Athenaeum, the Romanian National Opera Bucharest, and the philharmonics of Craiova, Ploiești, Brașov, Sibiu, and Timișoara, as well as concerts in Vienna, Brussels, Berlin, and New York. Antonio holds dual Romanian-American citizenship and lives with his parents in Bucharest. He performs on a 1716 violin made by Antonio Stradivari.

MIHAIL ȘTEFĂNESCU

An orchestral and choral conductor, Mihail Ștefănescu was born in Craiova into a family of musicians. He has devoted himself passionately to the study of music and, after graduating from the Music High School in his hometown, completed his studies at the “Ciprian Porumbescu” Academy of Music in Bucharest (class of 1980). There, he studied with Dumitru Botez and Constantin Bugeanu (choral and orchestral conducting), Petre Crăciun (academic choral conducting), Ion Dumitrescu and Dan Buciu (harmony), Petre Brâncuși and Vasile Iliuț (music history), and Dinu Ciocan (counterpoint). Since 1980, he has held a tenured position as piano professor at the Art High School in Râmnicu Vâlcea. He has established himself on the local, national, and international music scene, being particularly noted for his work with the “Euphonia” Choir, which he founded in 1981 and with which he has won numerous awards at national and international festivals and competitions.

Conductor Mihail Ștefănescu approaches with ease a vast symphonic repertoire, ranging from classical composers to contemporary authors: the complete symphonies and concertos of Beethoven; symphonies by Haydn, Mozart, Dvořák, Tchaikovsky, Schubert, Gershwin, Bartók, Bernstein, Enescu, and I. Dumitrescu; instrumental concertos by Vivaldi, Telemann, Bach, Handel, Haydn, Mozart, Beethoven, Rachmaninov, Grieg, Liszt, Chopin, Schumann, Saint-Saëns, Shostakovich, among others. His repertoire is further enriched by large-

scale vocal-symphonic works, including: Mozart – Requiem, Missa brevis, Regina coeli, Mass in C minor; Fauré – Requiem; Verdi – Requiem, Four Sacred Pieces; Handel – the oratorio Messiah; Salieri – Requiem, Te Deum; Cherubini – Requiem; Rossini – Stabat Mater; G. B. Pergolesi – Stabat Mater; Bruckner – Mass No. 1, Mass No. 2, Te Deum; Vivaldi – Gloria, Credo; Brahms – Ein deutsches Requiem; Dvořák – Requiem; P. Constantinescu – Byzantine Christmas Oratorio; C. Orff – the secular cantata Carmina Burana; A. Buselato – Requiem for the President, among others.

He has undertaken concert tours in France, Italy, Spain, Austria, Belgium, Switzerland, Hungary, Bulgaria, South Korea, and elsewhere. In recognition of his artistic prestige abroad, he has been invited to serve on the juries of several international competitions, including the Franz Schubert International Competition (Tagliolo Monferrato and Ovada), the Città di Ovada International Music Performance Competition, the Città di Barletta International Competition, the A.M.A. Calabria International Competition (Lamezia Terme), and the Provincia di Caltanissetta International Competition (Sicily).

In 1995, Mihail Ștefănescu joined representatives of the local public administration in the city of Râmnicu Vâlcea in supporting the founding of the “Ion Dumitrescu” State Philharmonic, of which he served as manager until 2017.

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770 - 1827)

The Coriolan Overture, Op. 62, dates from 1807. Its creation was not inspired by Shakespeare's tragedy of the same name, but rather by the respect and friendship Beethoven felt for the Viennese writer Heinrich Joseph von Collin. Impressed by the noble subject of one of Collin's plays, the composer dedicated the overture to him as a tribute.

The subject depicts a moment from the tumultuous history of ancient Rome: “The wronged warrior Coriolanus, although he had contributed to the great glory of the Empire, was rewarded with exile. He decides to join the enemy

and, at the head of a vast army, launches an assault against Rome and its tribunes. Unmoved by the envoys sent to stop him, he is softened and abandons his plan of revenge only at the pleas of his mother and wife, thus saving human lives and the beauty of the great city.”

Undoubtedly, the similarity between the situations—the disaster threatening Rome five hundred years before Christ and the terror exercised by Napoleonic troops—motivated Beethoven. In pages of profound musical depth, he portrays both the anxiety preceding the threat and the joy unleashed by the conclusion of peace.

The sonata form in which the work is written perfectly follows the dramatic trajectory: the two themes highlight, on the one hand, Coriolanus's

determination to assert his justice, and on the other, the love and humanity of those who persuade him to renounce it.

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756 - 1791)

Mozart studied the violin from an early age under the guidance of his father, Leopold Mozart, one of the most brilliant pedagogues of his time. Recognizing his exceptional qualities, his father considered him an outstanding performer: "You yourself cannot imagine how well you play the violin. If you put more feeling and spirit into your interpretation, you could easily become the first violinist in Europe."

Mozart composed sonatas, variations, rondos, and seven violin concertos. Five of these were written in a single year (1775) in Salzburg, among them the Violin Concerto in G major, K. 216, composed in a single day (September 12, 1775), once again demonstrating Mozart's extraordinary creative power.

The work preserves the traditional three-movement structure, at times approaching the style of the French sonata. The orchestration remains modest in size (two flutes, two oboes,

two horns, and strings), yet the instruments are used imaginatively, both as sonic background and in quasi-solo roles. The concerto is characterized by elegance, natural expression, clarity of ideas, and subtle dramatic transformations.

The first movement (Allegro) presents rich thematic material, from which two luminous musical ideas emerge, corresponding to the sonata form.

The second movement (Adagio) is considered one of the most celebrated pages in violin literature, based on a nostalgic theme intoned by the solo instrument.

The finale (Allegro) is an exuberant rondo, enriched at many moments with variation elements. The brilliant atmosphere is interrupted only once by a slow episode, the movement being dominated by the optimistic tones of the refrain theme.

PIOTR ILIC TCHAIKOVSKI (1840 - 1893)

Tchaikovsky completed the opera Eugene Onegin in February 1878, but his obsessive concern with the work had begun in May of the previous year. Because of increasing family tensions (the failure of his marriage, which led to permanent separation from his wife), the completion of the opera was delayed, despite his strong desire to see it staged as soon as possible.

The composer understood that this opera differed from those usually presented on musical stages of the time. Its intimate subject, lacking spectacular external effects, was unusual for theater audiences. Even before its premiere, Tchaikovsky had to endure and counter accusations regarding the supposedly "unstage-worthy" character of the subject and the lack of action in his new opera (*A. Alshvang*).

The opera takes the form of a long narrative poem, strongly influenced by Byron's aesthetic vision and deeply romantic in essence, based on the celebrated text by Alexander Pushkin, considered a masterpiece of Russian

Romantic literature.

The character Onegin represents a psychological synthesis of the Russian aristocrats of the early 19th century. Intelligent and skillful, he enjoys success in a world marked by intense relational conflicts within the Russian aristocracy. His fundamental trait is superficiality—memorably expressed by Ivan Turgenev through the term "лишний человек" ("superfluous man"). Boredom comes to govern his existence, and out of blasé detachment he flirts with Olga at a party, unaware of the fatal consequences.

Lensky, whom Onegin kills in a duel, symbolizes the idealistic artist (a poet, though not a brilliant one), educated in Germany, regarded as the land of culture and supreme knowledge. His enthusiasm and innocence in his friendship with Onegin deepen the latter's inner turmoil, intensifying his awareness of his own limitations and "uselessness." The rigid code of aristocratic honor—requiring that neither duelist

withdraw—ultimately destroys their relationship. Ironically, Pushkin himself would die in such a duel.

The Larin family embodies the condition of the so-called “dvorianstvo” (minor rural landowners), yearning to integrate into the

salons of Moscow and St. Petersburg nobility.

“Scene Six - a waltz in Petersburg - is drawn from Chapter VIII of the novel Eugene Onegin. The polonaise resounds solemn and majestic - one of Tchaikovsky's finest creations.” (A. Alshvang)

NIKOLAI ANDREIEVICI RIMSKI-KORSAKOV (1844 - 1908)

Christmas Eve (1894–95) by Rimsky-Korsakov is a four-act opera based on a story by Nikolai Gogol, often performed as an orchestral suite (compiled in 1904). Subtitled “A Carol Come to Life,” it blends Slavic folklore, pagan magic, and comedy - including a witch who steals

the moon and a blacksmith who captures the devil. The music is lush and cinematic. The opera premiered at the Mariinsky Theatre in 1895. The suite extracted from the opera frequently includes the Polonaise, depicting a grand dance at the imperial palace.

ALEXANDER PORFIRIEVICI BORODIN (1833 - 1887)

A singular work in the composer's output, the four-act opera Prince Igor was created between 1869 and 1887, later completed and reorchestrated by Alexander Glazunov and Nikolai Rimsky-Korsakov.

Based on a scenario suggested by V. V. Stasov and following historical research, Borodin crafted his own libretto, shaping a monumental heroic-epic opera with large-scale action and diverse characters whose passions and dramas unfold across Russian lands and the Oriental world.

“In 1185, a group of princes led by Igor of Novgorod set out to confront the Polovtsian army (Turkic nomads) that had invaded and plundered Russian territories. Igor's army is defeated, and the prince (together with his son Vladimir) is taken prisoner by the Polovtsian Khan Konchak, Igor's former ally and companion-in-arms.”

Hospitable and generous, Konchak wishes to win Igor over, offering him freedom in exchange for a promise not to fight the Polovtsians again. Igor refuses and manages to escape, while Vladimir remains behind. Ultimately, Konchak frees Vladimir and gives him his daughter in marriage. Amid public acclamations, Igor returns to Putivl, where Yaroslavna awaits him, restoring peace to the land.

The famous Polovtsian Dances for

chorus and orchestra are based on authentic Finno-Ugric themes drawn from collections of old Oriental folk songs. The work includes four movements corresponding to choreographic scenes, united into a captivating symphonic whole through its dynamism and picturesque character.

A brief introduction (Andantino) presents the two main themes that govern the entire symphonic course. The first movement (Allegro vivo), symbolizing the men's dance, introduces a new theme, while the main motif from the introduction functions as a countermelody. The second movement (Allegro) offers a mazurka-like melody with chromatic accompaniment. The third movement (Presto), in tarantella style, is tripartite in form, with a new theme in the outer sections and the secondary theme from the introduction in the middle. The final movement (Allegro con spirito) serves as a conclusive moment, recalling and combining the first movement's theme with the motif foreshadowed in the introduction.

DISTRIBUȚIE ORCHESTRĂ

/ 27 februarie 2026

Vioara I

Gabriel NIȚĂ
concertmaestru
Dan PREDOI
Steliana BORDEIANU
șef partidă
Cătălina SAVU
Cristiana LEOVEANU
Simona PETRENCU
Cătălin SASU
Dan FLORICĂ
Geo FABIAN
Gigel MILCU
Pompilia POPESCU
Ștefana ZAHARIA

Vioara a-II-a

George BUTUȘINĂ
solist instrumentist
Roxana ILIUȚĂ
șef partidă
Valeriu EFREM
Cristina PÎRLEA
Iuliana PREDOI
Adrian BADEA
Alin ROMAN
Darius MELENCOVICI
Iulian STAN
Marian ROMAN

Violă

Titu CURTEANU
solist instrumentist
Elena ORAVEȚ
șef partidă
Dorina RADOSAVLEVICI
Rebeca TĂNASIE
Andreea CĂPĂȚÂNĂ
Mariana MORARU
Ștefania MITRICĂ

Violoncel

Ionuț VOINEA
solist instrumentist
Rucsandra HALIȚCHI
Raluca PESCLEVEI
Elvis CIUCULESCU
șef partidă
Marius VASILESCU
Maryia POPOVA

Contrabas

Ion BIROVESCU
solist instrumentist
Ciprian CÎTU
Traian BADEA
Radu RUSOIU

Flaut

Ciprian ION
solist instrumentist
Yurii TOVARNYTSKYI
Daria PETRE

Oboi

Constanța SCLIFOS
solist instrumentist
Andreea TECUȚĂ
Irina ȚAPEȘ
șef partidă

Clarinet

Eugen DUMINICĂ
solist instrumentist
Liviu CHISĂR
Nicușor ȘERBAN

Fagot

Mihail TCACI
solist instrumentist
Lacezar PAVLOV

Corn

Roxana BUȘCĂ
Daniel ȚÎRLOAICA
Cezar FLOREA
Marcu DIACONU

Trompetă

Dorinel MĂCIUCĂ
solist instrumentist
David COTOI
solist instrumentist
Dumitru STĂNESCU

Trombon

Alexandru AOLĂRIȚI
solist instrumentist
Alexandru ȚAPEȘ
Dacian MÂNDRU
șef partidă

Tubă

George HĂIDĂUȚU
solist instrumentist

Timpani

Sorin SĂCEANU
solist instrumentist

Percuție

Emanoil CHELARU
Florin DAVIȚOIU
Anna TOVARNYTSKA
Alexandru COADĂ
Andrei-Rodrigo DODAN *

Harpă

Cristina MUNTEANU

* *colaboratori*

DISTRIBUȚIE COR

/ 27 februarie 2026

Sopran

Elena STANCIU
Andreea NEGRESCU
Andreea ȘOMÎCU
Silvia SMARANDA
Monica LOTREANU*
Cristiana MODRESCU*
Cristina Popescu*
Adriana TREANȚĂ
Ramona ROTARU
Dana CURCĂ
Diana MARIȘ
Geta GÎTAN
Andreea BUICU

Alto

Victoria SĂCEANU
Mihaela DUMITRU
Gabriela ZUICĂ-ILIESCU
Daniela CONSTANTIN
Ramona RĂDULESCU
Mădălina CRĂCIUNESCU
Mihaela GAVRILESCU
Karin Man
Roxana MURARU
Ana-Maria TUDORA
Janina SPIRIDON
Olimpia DIACONU

Tenor

Cristian RADINA
Augustin VLAD
Codruț STĂNESCU
Marian DĂBULEANU
Constantin SIMULETE*
Marin CONSTANTIN
Justinian MICU
Dorinel VASILE
Marian MORARU
Petrișor NICOLAE

Bass-Bariton

Ilie VORONEANU
Adrian ZAMFIR
Ștefan BONK
Romulus CUCU
Florin NEAGOIE
Cristian TĂLÎNGĂ
Radu CONSTANTINESCU
Mihai VINTILESCU
Cătălin SAFCIU
Dan POESCU

FC
FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

4 MIERCURI
MARTIE
ora 19:00

Flăcări și roți

CORALA ACADEMICĂ
A FILARMONICII „OLTENIA”

DIRIJOR
MIHAIL ȘTEFĂNESCU

Lucrări din creația
corală românească
clasică și contemporană

SCAN AICI

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel. 0251 414.888
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de concertare și educație
a Filarmonicii Craiova
și Consiliul Local Municipiului

Prețuri bilete: 40 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Bilete se găsesc la agentia Filarmonica Oltenia
și pe website.ro
Rostogii la telefon: 0251.414.888

Parteneri media

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaphilarmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENI

**6 VINERI
MARTIE**
 ora 19:00

Teouri

WALTER HILGERS
 dirijor
CSÍKY BOLDIZSÁR
 pian

ORCHESTRA SIMFONICĂ A FILARMONICII „OLTENIA”

SERGHEI RAHMANINOV: Poemul simfonic „Stânca”, op. 7
ALEXANDER SCRIABIN: Concertul în Fa diez minor pentru pian și orchestră, op. 20
PIOTR ILICI CEAIKOVSKI: Simfonia nr. 6 în Si minor, op. 74

Sponsori

Caiet-program realizat de Radu Jianu
 Traducere text: Cosmina Titea
 GRAFICĂ: DANIEL ENE

Parteneri media

